

Egbert Boerma: 'Tantaluskwelling' De rekening van niet-herkend autisme. Uitgeverij Boekenplan, Maastricht 2012. ISBN 9789086662739 (Asperger/ASS/ED/1) Zie ook www.boekenplan.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl: Egodocument van Egbert Boerma waarin hij beschrijft hoe het niet-herkend zijn van zijn ASS (Aspergersyndroom) zijn leven heeft beïnvloed. Hij schrijft over het niet kunnen functioneren in een baan en binnen relaties, terwijl de oorzaak niet bekend was.

Geïllustreerd met kleurreproducties gemaakt door Egbert Boerma gedurende de kunstacademietijd, voordat hij zelfs nog maar dacht aan autisme. Het zijn tekeningen op de lithosteen vóór het drukken en staan in het boek in zwart wit afgebeeld; 'Achteraf lijkt het wel alsof ik ze voor dit boek gemaakt heb.' (pag.17-18)

Over de schrijver: Egbert Boerma heeft een doctoraal Wis- en Natuurkunde en volgde met succes de kunstacademie. Bij hem werd pas op latere leeftijd geconstateerd dat hij het Aspergersyndroom heeft. Egbert Boerma werkte in diverse banen en heeft nu een eigen bedrijf waarin hij zijn 'grafisch ontwerp in de brede zin aanbied', 'een combinatie van techniek en omgang met beeld'.

Korte Beschrijving: Egbert Boerma beschrijft in dit boek verschillende perioden uit zijn leven waarbij hij steeds zijn zoektocht toelicht naar "iets wat er- volgens mij- wezenlijk mis moest zijn met mij." (pag.13).

Achtereenvolgens gaat hij in op ervaringen uit zijn kindertijd, middelbare school, de periode op kamers, zijn geloof, werk en huwelijk, therapie, kunstacademie, eigen bedrijf. Egbert krijgt uiteindelijk op 59-jarige leeftijd een diagnose, en licht toe wat hij daaraan heeft gehad, waarom het stellen van die diagnose belangrijk is geweest.

Tenslotte gaat hij in op zijn beeld van autisme waarbij hij nadruk legt op psychische in plaats van een genetische oorzaak, en beschrijft hij, in een slotwoord, hoe het nu met hem gaat.

Centrale thema in het boek is de vergelijking van autisme met de Tantaluskwelling (pag. 15): 'De ogenschijnlijke nabijheid en het terugwijken ervan bij elke poging tot toenadering, maken een gemis tot een kwelling.'

Wat viel op: In het boek staat heel helder geformuleerd hoe Egbert Boerma last heeft gehad van het laat, pas op 59-jarige leeftijd, de diagnose ASS krijgen. Daarbij geeft hij zijn beeld van autisme dat veel discussiepunten heeft. (pag.67-82)

Citaten: Pag. 16: 'Van jongs af aan zal een autist –onbewust- proberen zijn mankement te compenseren . Hij leert om zijn gedrag aan te passen aan zijn omgeving. Hoe intelligenter hij is, hoe beter hij daarin slaagt en hoe beter zijn autisme verborgen blijft. Dit compensatiegedrag kan weliswaar het maatschappelijk functioneren tot op zekere hoogte aanvaardbaar maken, maar de keerzijde ervan ben ik als veel zwaarder wegend gaan zien. (...) De rekening komt onvermijdelijk in de vorm van het tantalusachtige mechanisme dat ik in dit boek beschrijf.'

Pag.47: 'Ook hier had ik weer fijne collega's en kwamen er problemen met de leidinggevendenden. (...) Vergaderen werd erg belangrijk en nam veel tijd in beslag. Dat betekende voor mij veel sociaal contact, inde vorm van verdedigen van technische oplossingen tegenover projectleiders die daar geen kaas van gegeten hadden.'

Pag.69: 'De diagnose betekende opluchting. Het zoeken was voorbij. Maar hoewel ik eigenlijk vooraf wist dat de uitslag wel positief móest zijn, was de impact toch groter dan verwacht. Dat kwam vooral door opmerkingen die uit de interviews werden geciteerd.(...) Mijn familie gelooft de diagnose niet. Mijn moeder ontkent wat ze in het interview heeft gezegd.'

Pag. 78: 'Er is genetische correlatie gevonden, dús kan de omgeving niet de oorzaak zijn.

Maar wat als autisme primair het gevolg is van psychische processen die in het ene geslacht vaker optreden dan in het andere, en het DNA zich in dat ene geslacht gaandeweg aanpast?'